

treia oră*), după care se decretă din nou de a renunțarea resbellului navale, a. R. 504.

III.

Lutatius Catulus.

După aceste evenimente, întreprinderile bellice se mărginiră mai numai asupra împresurării și ocupării pușinorū locuri în partea despre appusū a Siciliei; cu toate acestea lupta pentru luarea și ținerea lorū e foarte însemnată, atât din cauza lungimei ei cât și din cauza pertinaciei și a eroismului cu care se bătură amindoue națiunile. Șesze ani se ținū în Sicilia Amilcare Barca (tatălū famosului Annibale), mai virtosū în cetatea Erice (care o luasse într'o nópte), și devastă cōsta Italiei, pīno cândū Romanii construiră și armară o flotă vali dă (cu bani cullessi de la privați), și trāmiseră cu dīnsa pre consulele C. Lutațiū Catulū, care bātū pre Annone la insulele aegatice, și repută o victoriă strălucită la anulū Romei 512. În fine vedīndu-se amindoue statele fatigate, încheiară pace, cu condițiunea: ca Cartaginesii se renunție supremației preste Sicilia și preste insulele dintre Sicilia și Italia, se dea înderetū pre captivii romanī fōră preții de rescumpere, și afară de acestea se plătescă Romanilorū 3200 de talente de argintū**). În urma acestora, Sicilia, afară de teritoriulū Siracusei, unde domniā Jerone amiculū și soțiulū poporului romanū, deveni cea dintâiū provincă romană, a. R. 512.

*) P. Claudiū Puleru la consultarea auspicielorū, vedīndū că puii sacri nu vorū se mânca fi innecă batjocorīndu-i că se bea decă nu mănca. Acastă faptă fu considerată ca impietate, și după perderea bătăliei fu imputată lui Claudiū.

**) Summa acēsta face 64,000 de occa de argintū, în valōre de 18,432.000 de franci sau florinti de arēmă.